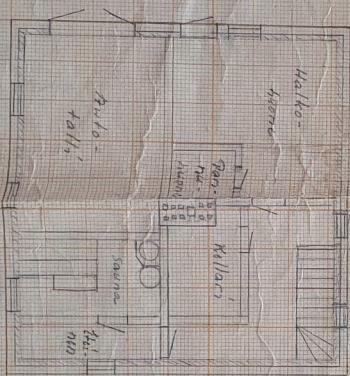

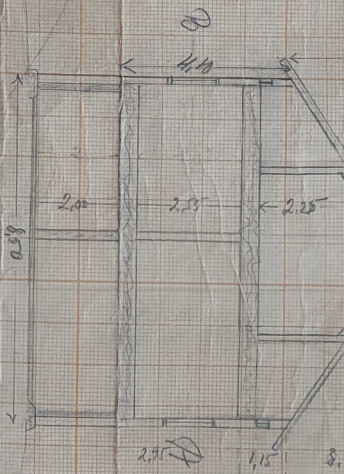
Kari Seitsonen

PASIN TEHOT

MK 1.100

KATKOVIIVA

PASIN TEHOT

Kari Seitsonen

PASIN TEHOT

--KATKOVIIVA--

1

Lavatanssia harrastavalla Pasilla oli uudet moniteholasit. Tanssiin hakeminen oli helpompaa. Hän vilkaisi ensin kaukotehoilla saliin ja teki valinnan.

Sitten Pasi lähti päättäväisesti hakemaan naista, ja lähempänä hän nosti päätään pikkuhiljaa lähitehoille. Totuus paljastui, mutta valinta oli tehty. Kaksien yksitehojen kanssa tämä homma oli ollut kuitenkin työläämpää, ja lasien vaihdon aikana naisen saattoi viedä toinen.

Lavatautia sairastavalle Pasille lavatanssit olivat huumetta, jota piti saada aina vain lisää. Samasta taudista kärsi myös Sini. Lapin tango loi outoa taikaa, ja huulet löysivät huulet. Seurusteluaika oli lyhyt. Tukholman risteily, Joutsan Joutopäivät. Elokuvissakin käytiin: *Pidä huivista kiinni*, *Tatjana*. Seksi testattiin. Rasitustodistukset¹ vaihdettiin. Ja niin puuseppä meni sormiliitokseen Sinin kanssa.

Pasi ja Sini pistivät hynttyyt ja vanttuut yhteen. Vuokrakämppä oli pieni, mutta sai riittä toistaiseksi. Samalla he kuitenkin ihailivat puutaloja.

Pasilla oli mielessä suuria ajatuksia. Sahalaudan tuoksu huumasi. Sormet syyhysivät päästä iskemään naulaa tuoreeseen puuhun. Kakkosnelonen. Nelosnelonen. Oma talo, oma piha. Rakentaako uutta vai korjata vanhaa?

Pasin kotitalo Vaahtolassa oli tyhjillään. Äiti oli muuttanut yksiöön, eikä talo kiinnostanut Pasin sisaruksia. Siitä saisi vielä. Tontti oli upeasti rinteessä. Rintamamiestalo. Isoisä oli ollut rintamamies.

Siniä puistatti ajatus homeisesta puutalosta.

1 Rasitustodistus: Uudessa parisuhteessa kaikki on auvoista ja ihanaa. Mutta jossain vaiheessa toisen jotkut ominaisuudet alkavat rasittaa. Hän muuttuu pikkuhiljaa rasittavaksi ja pahimmillaan exäksi, josta exätetään luotettaville ystäville. Deittipalveluiden pitäisi esittää rasitustodistus kohteesta ”ostajalle”, ettei tulisi yllätyksiä.

3 SINI

Olimme menossa Pasin kotitaloa katsomaan ja poikkesimme samalla Pasin äidille. Pasi halusi välttämättä lähteä Anglialla Vaahtolaan. Siellä olisi muitakin museorekisterissä olevia ankkoja.

– Anneli, Sini, Pasi esitteli meidät eteisessä.

– Teillä on kuulemma kiire aikataulu, joten keitin kahvin valmiiksi. Istukaa vaan pöytään.

– Kiitos, sanoimme yhteen ääneen.

– Ei minulla montaa sorttia ole. Pullaa ja kääretorttua. Tortun otin toissa päivänä pakkasesta, kun oli Marttoja kylässä. Aloita sinä Sini, koska olet vieraampi. Kuulutko sinä Marttoihin?

Nostin tortun lautaselle ja huomasin vihreän pilkun täytteessä.

– En kuulu Marttoihin, mutta tämä torttu, yritin selittää.

– Ei tarvitse kuulua Marttoihin, Marttojen netisivuilta löytyy nykyisin kaikkea, ohjeet torttuihin, lapsiperhevinkkejä ja niin päin pois. Mutta onhan parempi tavata Marttoja kasvokkain kuin ruutua tuijottamalla. Marttalassa meidän kaikkien etunimi on Martta. Olit kysymässä tortusta reseptiä? Annan sen mielelläni, kunhan on ensin juotu kahvit.

En nähnyt muuta vaihtoehtoa kuin syödä tortun vaikka silmät ummessa. Maistoin homeen ja vatsaa alkoi vääntää.

– Eikö ollut taivaallista? Söit silmät suljettuina

nautinnosta. Melkein kuin olisit ollut Pasiin kanssa sillä lailla.

– Äiti, jotain rajaa, Pasi sanoi.

– Anteeksi, täytyy käydä vessassa, sanoin ja nousin pöydästä.

– ...*herkkä intiimeille asioille*, kuulin anopin sanovan.

Istuin pytylle ja oksensin lavuaariin.

– ...*pahoinvointia, pieniin päin*, anoppi jatkoi.

– *Et voi onnitella*, Pasi tiuskaisi.

Huuhdeltin suun ja palasin kahvipöytään.

– Oletko sairas, anoppi kysyi.

– En, varmaan matkapahoinvointia, sain sanotuksi.

– Oletko varma, anoppi jankutti.

– Äiti, lopeta, Pasi puolusti minua.

– Hyvä on sitten. Annan avaimen Harjuun. Ei tarvitse palauttaa.

Anneli tuikkasi talon avaimen Pasiin kouraan.

– Tarkistakaa loukut. Muistakaa lukita ulko-ovi lähtiessänne.

Loukkuja. Niinpä tietysti. Sitähän minä pelkäsin. Hiiriä ellei rottia, hometta, hämähäkinseittejä. Istuuduinkin kuitenkin punaiselle ja muovisen liukkaalle etupenkille. Anglia rohahti käyntiin laakista ja Pasi ohjasi sen Vaahtolan tielle.

– Loukkuja. Talossa on siis hiiriä ja hometta, kuten äitisi tortussa, huusin Anglian moottorin kanssa kilpaa.

– Ei siellä mitään ole. Ne loukut on vaan siltä varalta että...

– Varalta mitä?

– Jos nyt joku soma rapisija saattaisi eksyä sinne.

– Ne somat rapisijat levittävät papanoita ja tauteja.
– Käydäänkö syömässä ennen talolle menoa, Pasi ehdotti.

– Meni ruokahalu.

Olimme puhumatta loppumatkan. Varttitunnin ajettuamme Pasi hiljensi mäennyppylälle.

– Tuossa se on, Pasi sanoi, viittasi kädellään ja laittoi vilkun vasemmalle.

Rinnetontin päällä näkyi keltainen puutalo, jossa oli vihreä katto. Anglia kiipesi oikealle kaartuvaa pihatietä ja pysähtyi juuri ennen luiskaa.

– Autotalli, Pasi sanoi ja osoitti pariovia.

4 SINI

Pasi karkasi talon sisälle ja jätti minut Angliaan jäähtymään. Nousin autosta ja aloin venytellä Angliassa vääntynyttä yläkroppaa. Huomasin samalla, miten korkealle rakennuksen pääty kohosi. Ikkunoista päätellen autotallin yläpuolella oli kaksi kerrosta. Jyrkän katon harjan päällä haravoi antenni.

Maantien puoleisen seinän vieressä oli noin metrin korkuinen pengeri. Kävelin penkereen reunassa kulkevaa polkua pitkin. Seinällä oli kaksi ikkunaa, joissa molemmissa oli iso ruutu ja sen molemmin puolin kapeat ruudut – tuuletusikkunat ehkä. Näin Pasiin liikkuvan toisessa ikkunassa.

Talon toisessa päässä polku haarautui oikealle maantielle ja vasemmalle portaisiin, jotka veivät penkereen päälle. Nousin portaat ylös laatoille. Laatoitus jatkui toisille portaille, joissa oli teräskaitteet. Tunnustelin teräskaidetta, johon pienen Pasiin kieli oli aikoinaan jätynyt kiinni. Ulko-ovi tuntui helpoiselta. Se avautui valoisaan verantaan, jonka seiniä kiersivät yksinkertaiset ikkunat. Anoppi oli varmaan pitänyt kukkia ikkunalaudoilla. Keskellä verantaa seisoi mäntyinen pöytä ja penkit molemmin puolin. Melkein kuulin Marttojen puheensorinan ja kahvikuppien kilinän.

Verannalta aukesi ovi sisäeteisen pieneen hämääseen käytävään tai ainakin se tuntui hämärältä valoisian verannan jälkeen. Vasemmalla oli keittiö, jossa

Pasi kuului puuhastelevan. Seuraavana taisi olla wc, koska ovesa näkyi lukitus. Oikeassa olin. Wc-pöntöstä lähti putki katonrajassa olevaan metalliseen säiliöön, jossa luki TEHO. Tehosta roikkui metallinen ketju ja sen päässä kahva. Pissahätä haihtui, kun näin tuon voimalaitoksen. Pelkäsin, että jos olisin vetäissyt kahvasta, olisin saanut koko aparaatin päälleni tai ainakin vettä niskaan. Käytävän oikealla puolella portaat nousivat yläkertaan puisen ristikon takana.

Käytävän päässä ovi aukesi huoneeseen, johon kaksi ikkunaa antoi valoa. Se vaikutti olohuoneelta. Oikeanpuoleisesta ikkunasta näkyi kaunis mäntyrinne. Orava hyppeli siellä oksalta toiselle. Metsän takaa pilkkotti peltoa ja kauempana järvi. Aloin innostua paikasta. Toisesta ikkunasta näin Anglian seisovan alhaalla paikallaan ja naapurin rouvan nousevan pyörän selästä. Hän otti kauppakassin ja vilkaisi Angliaa tai ikkunoita. Se oli välittämistä eikä kyttäämistä – toivoin niin.

Olohuone kaikui kalustamattomana. Mitähän anoppi oli huonekaluille tehnyt? Katsoin vielä ikkunasta rinnettä. Takapihalle jäi pieni tasainen kohta. Tikkataulun alusta nökötti tolpan päässä. Kävelin olohuoneessa vastakkaisen seinän luo ja avasin oven huoneeseen, jonka täytyi olla makuuhuone. Sekin oli kalustamaton. Huoneen ainoasta ikkunasta näkyi etupiha ja maantie. Etupihan keskellä oli ovaalin muotoinen kukkapenkki ja oikealla omenapuiden ja kasvimaan muodostama alue, joka rajautui pihatien. Maantien takana omakotitalossa puuhasteltiin pihatöissä.

Naapurin pyöräilevä rouva käveli meidän, tai siis

Pasin, tontilla. Asteli polkua pitkin ja katseli sisälle. Vaivaannuin. Pian keittiön oveen koputettiin, ja Pasi meni avaamaan.

– Hei. Voisitko heittää minut kauppaan? Jalkani ovat niin kipeät, rouva puhui valittavalla äänellä.

– Totta kai, Pasi sanoi.

Pasi oli niin hyväsydäminen, että hirvitti. Oli aina auttamassa.

– Hei Sini, käyn pikaisesti kaupassa. Odota sen aikaa. Juodaan sitten kahvit, Pasi huusi keittiöstä.

En pystynyt siis salaamaan liikkeitäni. Katsoin, näkyikö missään kameroita. Avasin oven keittiöön. Pöydällä oli katettuna kahvia ja täytettyjä croissantteja. Ilmankos Pasilla oli reppu. Pasi huolehti meistä.

Keittiö oli vähän pienempi kuin olohuone. Levinuuni, hella, sähköliesi. Astianpesukonetta ja mikroaaltouunia ei näkynyt. Ajattelin, että ne oli piilotettu. Tiskipöydän yläpuolella oli kapeat astiakaapit. Upotettuja komeroita oli neljä. Niissä oli valkoiset kahvat painonapilla. Keskeltä kattoa riippui pallovalaisin.

Pasi palasi varttitunnin päästä. Hän otti minut sy-leilyyn. Suutelimme.

– Tämähän on aivan ihana talo, sain sanotuksi.

– Tiedän. Mutta, niin joo, juodaan nyt kahvit. Käy pöytään.

Käsitin mutta-sanan. Se haihtui kuitenkin kahvin tuoksuun.

– Mistä sinä nämä loihdit?

– Hihasta. Muuten, naapurin rouvalla ei ole kaikki kohdallaan. Kaupan pihassa hän pyysi kaksikymppistä, että voisi ostaa ruokaa. Sanoin ettei minulla ole.

Hän kävi kuitenkin kaupassa ja tultuaan piti reppua kuin vauvaa sylissään. Kuulin silti kilahduksen.

– Millainen hän oli aikaisemmin?

– En tiedä. Hän on vasta muuttanut naapuritaloon.

Keittiön oveen koputettiin.

5 PASI

– Sisään, sanoin ääntäni korottaen. Keittiön ovesta ilmestyi siilitukkainen ja arpinaamainen mies. Avonainen farkkutakki paljasti virttyneen t-paidan.

– Pasiassi pakana. Olet tullut kotinurkkia nuuskimaan, mies aloitti.

– Hiiva itse, Vaahtolan Robin Hood. Tässä on Sini, esittelin.

Sini ojensi kätensä. Hiiva ojensi kätensä, mutta veti sen äkkiä pois.

– En sekaannu vieraisiin naisiin, Hiiva sanoi totisena ja nauroi päälle.

– Otatko kahvia, kysyin.

Samassa Hiiva istuutui pöytään meitä vastapäätä, tarttui viimeiseen croissanttiin ja ahmaisi siitä ison haukkauksen. Otin repusta kertakäyttömukin ja kaadoin siihen loput kahvit termarista. Olisin mielelläni itse syönyt croissantin, jota Hiiva ahmi sisuksiinsa.

– On minulla asiaakin, vaikka harvemmin minulla on mitään asiallista asiaa.

– No kerro, kehotin ja kuvittelin joutuvani käymään lompakolla.

– Nykyajan pyörän kumit ovat haperoita. Jos ehkäisyvälineet olisivat yhtä höttöjä, ei hallituksen tarvitsisi olla huolissaan alhaisesta lapsiluvusta, Hiiva sanoi ja iski Sinille silmää.

– Kerro jo asiasi, näpäytin.

– Asiaan tai Aasiaan. Oletteko käyneet, Hiiva jat-

koi kierroksia kiihdyttäen.

– Kerro, tiuskaisin.

Sini pani kätensä minun käteni päälle.

– Pyörän kumi puhkesi. Jouduin taluttamaan pitkän pätkän, Hiiva kertoi ja levitti käsiään.

– Niin. Mitä sitten, kysyin, vaikka tiesin seuraavan siirron.

– Teidän autotallissa on kaikenlaista, Hiiva muisteli.

– Kai siellä vielä jotakin on. Taloa on tyhjennetty rankalla kädellä. Mennään katsomaan, kun on kahvit juotu, sanoin ja katsoin tyhjää pahvimukia.

– Olipas hyvä croissant, Hiiva sanoi ja nuoli huuliaan.

– Oli, nimenomaan oli, sanoin ja nälkä kurni vatsassa. – Mennään nyt sinne autotalliin.

– Odottakaa minua, käyn pikaisesti vessassa, Sini sai sanotuksi.

Odotimme sisäeteisessä. Hiiva kävi yläkertaan vieville portaille istumaan.

– Älä hermoile, Hiiva sanoi minulle, kun en tienyt, miten päin olisin ja mihin kädet pistäisin: puuskaan, taskuun, puuskaan.

Sini tuli vessasta.

– Et vetänyt vessaa, ihmettelin.

– Tuli sitä taikka tätä, älä vetämättä jätä, Hiiva veisteli.

– Pelkään, että TEHO tulee niskaan, Sini sanoi ja osoitti katon rajassa nököttävää säiliötä.

– Ei tule, sanoin ja vetäisin ketjusta. Täysin valjastettu koski kohisi voimalla ja wc-pöntön kurkku päästi lopuksi röhähdyksen, kun se nieli loput vedet

sisäänsä.

Sisäeteisessä aivan olohuoneen oven vieressä oli nurkkaus, josta lähtivät portaat alakertaan, yläkertaan vievien portaiden alla. Portaikko oli lähes pimeä.

– Tulkaa perässä, sanoin ja laitoin valot päälle.

Alapäässä portaat kääntyivät oikealle. Siitä käytävä haarautui suoraan eteenpäin ja oikealle, jonne johdattiin joukkoa.

– Mitä tuonne jäi, Sini kysyi ja heilautti vasenta kättä.

– Sauna, sanoin ja avasin metallisen oven karuun tilaan. – Tämä on halkoliiteri. Tästä tilasta on erotettu kattilahuone ja kylmäkellari.

– Öljylläkö talo lämpimää, Hiiva kysyi.

– Öljyllä, sanoin vaivautuneena. – Öljypoltin huolletaan säännöllisesti ja päästöt mitataan.

– Öljylämmitys, mikä puuseppä sinä oikein olet, Sini ihmetteli.

– Puuseppää aina tarvitaan, Hiiva alkoi laulaa.

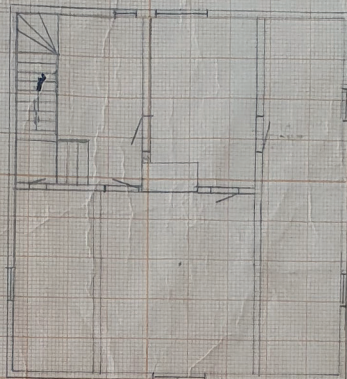
– Mutta suuseppää ei tarvita, sanoin ja jatkoin matkaa metalliovelle, jonka vieressä oli höyläpenkki. Höyläpenkillä ja seinällä oli työkaluja. – Tuosta Hiiva voit etsiä paikkausvälineitä.

Avasin metallisen oven autotalliin. Heti oikealla oli autotallin pariovet, jotka sai sisäpuolelta ilman avainta auki. Anglia ja Hiivan pyörä seisoivat rinnakkain pihalla.

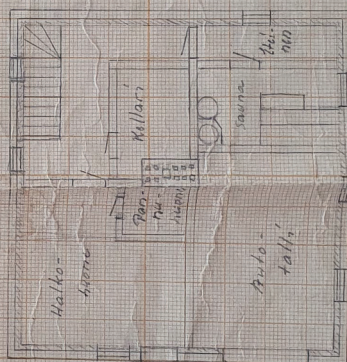
– Jää sinä Hiiva paikkaamaan pyörän kumia. Me katsomme muita tiloja.

– Sauna pitää nähdä, Sini vaati.

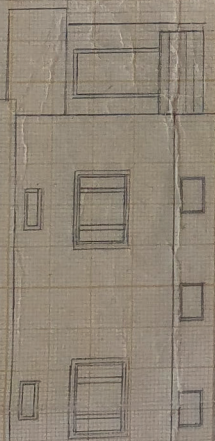
Palasimme halkoliiterin kautta portaiden alapäähän. Saunan pukuhuone oli pari metriä pitkä, kapea

Kari Seitsonen on hollolalainen kirjoittaja, ohjelmoija ja runogeneraattorin luoja. Pasin tehot on hänen esikoisteoksensa.

7-11 1006

9 || 789526 || 518909